■ سرآغاز کلام، بعد از حمد و ثنا به درگاه یگانه هستی‌بخش عرض ارادت و سلام و خسته نباشید محضر مبارک تک‌تک اعضای محترم خانواده بزرگ و ارجمند رازی، به‌ویژه سردبیر محترم جناب آقای دکتر فریدون سیامک‌نژاد.

بنده حقیر، حامد احمدپور دبیر آموزش و پرورش از ترکمانچای می‌باشم و ۱۰ سالی است که با این ماهنامه محترم آشنا می‌باشم و باعث و بانی آن برادر بزرگوارم جناب آقای دکتر عظیم احمدپور می‌باشد که موسس و مسؤول فنی داروخانه دکتر احمدپور ترکمانچای می‌باشد. از زمان دانشجویی ایشان تا به امروز ماه به ماه خداوند این توفیق را نصیب بنده کرده است که نظری بر رازی افکنده باشم. البته قصور نموده‌ام که تا به حال عرض خسته نباشید خویش را حداقل با چند سطر و دست‌نوشته‌ای ابراز ننموده‌ام و امید آن دارم که کوتاهی این بنده حقیر را عفو فرمایید. باشد که من‌بعد پیوندمان پایدار گردد. انشاءا... .

اما مطلبی که می‌خواهم عنوان نمایم و حتم آن

دارم که مساله و مشکل گریبانگیر بسیاری از داروسازان محترم اعم از موسس و مسؤول فنی می‌باشد مساله چندنرخی بودن بعضی از اقلام دارویی که در طول یک سال اخیر رواج یافته و موجبات دغدغه فکری داروسازان محترم را موجب گردیده و وحدت رویه‌ای را که می‌بایست بین داروخانه‌ها و سازمان‌های بیمه‌گر وجود داشته باشد از بین برده است. از طرف دیگر این چندنرخی بودن اقلام دارویی به ویژه در محیط‌های کوچک (شهرستان‌ها) به دلیل عدم اطلاع‌رسانی صحیح و لازم موجبات نارضایتی مراجعین و بیمه شدگان از داروخانه و داروسازان عزیز گردیده است. یعنی تمام کاسه و کوزه‌ها بر سر این عزیزان شکسته می‌شود بدون آن که دلیل یابی گردد. ناگفته نماند که اخیراً معاونت محترم دارو و غذای دانشگاه علوم پزشکی تبریز نسبت به تشکیل کمیته‌ای خاص در این زمینه اقدام نموده است که امید می‌رود وحدت رویه لازم را بین سازمان‌های بیمه‌گر و داروخانه‌ها ایجاد نماید.

در پایان باز بر خود وظیفه می‌دانم که از زحمات تمامی عزیزان شاغل در هیات تحریریه این ماهنامه محترم اعلام دارم و امیدوارم که در سایه توفیقات الهی در راهی که گام نهاده‌اند پایدار و سربلند باشند انشاءا... .

آبش-ترکمانچای-داروخانه دکتر احمدپور

■ در رابطه با هجرت ملکوتی جانگداز جنت‌المکان کنیزه حضرت زهرا (س) جوانمرگ سیده خانم دکتر معصومه نورآبی در سال ۸۳ و ابراز همدردی، محبت جمعی از آقایان و خانم‌های داروساز همکلاس صدیق انسان‌دوست، باوفای ایشان و همچنین همدردی و اقدام انسانی شما آقایان مدیریت، سردبیر، هیات تحریریه ماهنامه رازی در شماره ۱۲ دی ماه ۸۳، ما در آبان ماه ۸۴ مطلع شدیم لذا به محض اطلاع با وجود تالمات روحی وظیفه خود دانستیم جهت قدردانی از: آقایان (دکتر میثم باقری، دکتر ابوالفضل مهدیزاده، دکتر یعقوب نردرزاقی، دکتر مولود حسین‌زاده) خانم‌ها (دکتر مینا اسدی، دکتر سولماز علیزاده، دکتر لاله دادمهر، دکتر مریم اخگری) همچنین از مدیریت، سردبیر، تمام کارکنان محترم و بزرگوار ماهنامه دارویی رازی و سایر کسانی که به طرق مختلف از سراسر کشور با این خانواده ابراز همدردی و محبت نموده‌اند، از صمیم قلب تشکر و قدردانی نماییم و از خداوند متعال برای همه آنان توفیق همراه با عمر با عزت و سلامت خواهانیم.

اما! ما درد فراق دیده بودیم افسانه غم شنیده بودیم، اما درد جوان آن هم با حسنات تمام و کمال چه جانگداز است. چه کنیم! دردیست که غصه‌اش دراز است.

روحش شاد، یادش همواره گرامی باد

انشاءا...

خانواده جوانمرگ:

سیده جنت‌المکان خانم دکتر معصومه نورآبی

■ نمی‌دانم چرا هر زمان که در رابطه با شغل داروسازی دچار مشکل و یا معضلی می‌شوم اولین جایی که برای درددل کردن به ذهنم می‌رسد، ماهنامه رازی می‌باشد. شاید چون همیشه مثل یک سنگ صبور همه مشکلات را

شنیده، بیان نموده و یا در صورت امکان به مراجع مربوط منعکس ساخته است. راستی نمی‌دانم تا به حال با مشکلی مثل مشکل من برخورد کرده‌اید؟ غرض از طرح آن یافتن راه حلی مناسبی برای رفعش می‌باشد که یا از طریق همکاران یا مراجع بالاتر صورت پذیرد. قریب به یک سال پیش یکی از همکاران پزشک به مطبی در فاصله ۶-۵ متری داروخانه بنده انتقال یافت. با توجه به پیشینه‌ای که از ایشان در زمینه راهنمایی بیماران برای دریافت دارو نزد یک داروخانه خاص سراغ داشتم، بعد از گذشتن چند روز و نیامدن حتی یک نسخه از ایشان، ضمن تذکر خواستار این شدم تا بیماران طبق قوانین سازمان نظام پزشکی آزاد گذاشته شوند، اما کو گوش شنوا. بیماران همچنان به داروخانه‌ای با فاصله یک خیابان آن طرف‌تر هدایت می‌شدند.

به بهانه این که داروهای آن داروخانه بهتر است یا آنجا داروخانه خودم است، تصمیم گرفتم تا قانونی عمل کنم و به سازمان نظام پزشکی استان شکایتی بنویسم که البته، ضمن قدردانی از زحمات و دلسوزی آن‌ها به عرض می‌رسانم که این پزشک محترم کوچک‌ترین توجهی به تذکرات سازمان ننمود و همچنان بیماران در سرمای زمستان و گرمای تابستان، پیر باشند یا جوان به محل مذکور راهنمایی می‌شوند. حال چنانچه کسی از خوانندگان محترم راه حلی در این رابطه دارند یا مرجعی را برای پاسخگویی و رسیدگی به این مشکل می‌شناسند ۱۰۰ در دنیا و ۱۰۰۰ در آخرت ثواب خواهند برد اگر مرا راهنمایی کنند.

لازم به تذکر است که صحت گفته‌های اینجانب از طریق مقایسه تعداد نسخ بیمه ۲ داروخانه برای سازمان نظام پزشکی نیز اثبات گردیده است. حال می‌خواهم بدانم آیا راهنمایی بیماران به داروخانه‌ای خاص خلاف قانون می‌باشد یا خیر؟ اگر بله چه مرجعی به این تخلفات رسیدگی می‌کند و آیا محدوده قدرت سازمان نظام پزشک در حد تذکر است یا خیر؟

و اگر نه خلاف نمی‌باشد اگر برای بیمار در مسیر تهیه دارو از داروخانه‌ای خاص که فاصله‌اش هم قابل توجه می‌باشد، مشکلی پیش بیاید (از قبیل زمین خوردن، تصادف و ...) چه کسی جوابگو می‌باشد؟

لطفاً صفحاتی را به آشنایی با قوانین سازمان نظام پزشکی و اطلاعاتی در زمینه بازآموزی‌های مدون اختصاص دهید.

امضا محفوظ